

FARSKÝ LIST

22.jún – 28.jún 2026, číslo 653

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

01

Po Aodovej smrti synovia Izraela opäť robili, čo je zlé v Pánových očiach. Preto ich Pán vydal do ruky kanaánskeho kráľa Jabina, ktorý kraľoval v Asore. Jeho vojvodca bol Sisara, ktorý sídlil v pohanskom Harosete. Tu volali Izraelovi synovia k Pánovi. Mal totiž deväťsto železných vozov a dvadsať rokov náramne utláčal Izraelových synov. V tom čase súdila Izrael Lapidotova manželka, prorokynja Debora. Debora sedávala pod palmou medzi Ramou a Betelom na Efraimskom pohorí a Izraelovi synovia prichádzali k nej ta hore na súd. Tu dala zavolať Abinoemovho syna Baraka z Neftaliho Kadesa a povedala mu: "Pán, Izraelov Boh, ti rozkazuje: Chod', tiahni na vrch Tábor a vezmi so sebou desaťtisíc mužov z Neftaliho synov a zo Zabulonových synov! Jabinovho vojvodu Sisaru ti s jeho vozmí a zástupmi privediem k potoku Kišon a dám ti ho do ruky." Barak jej odpovedal: "Ak pôjdeš ty so mnou, pôjdem aj ja, ale ak ty nepôjdeš, nepôjdem ani ja." Povedala: "Pravdaže pôjdem s tebou, ale sláva z výpravy, na ktorú sa vyberáš, nebude patriť tebe, lebo Pán vydá Sisaru do ruky ženy." Potom Debora vstala a išla s Barakom (do Kadesa). (Sdc 4, 1-9)

Barak hovorí Deборе: „Ak pôjdeš ty so mnou, pôjdem aj ja, ale ak ty nepôjdeš, nepôjdem ani ja.“ Pretože Debora chce, aby Barak urobil čosi neslýchané! Dovtedy vrchy obývali Izraeliti, ale na úrodnej nižine vládli Kanaánci. Ich vojenské umenie bolo na vyššej úrovni, mali bojovú vzbu, tanky vtedajšej doby, dokonca železné vozy (isteže nie celé, to by kone neutiahli, ale zrejme mali železné kovania, železné osi, kovové výstuhy, možno na kolesách nebezpečné železné hroty či čepele). V tej dobe ešte železo nebolo bežné, bolo to práve rozhranie doby bronzovej a doby železnej. Proti

tým, ktorí ešte bojovali bronzovými zbraňami, dávalo tvrdšie železo veľkú výhodu. Dovtedajšie skúsenosti Izraela boli také, že Debora posielala Baraka na temer istú smrť. Preto hovorí: Pôjdeš aj ty? Veríš svojim slovám natoľko, že nastaviš aj svoj krk, nielen môj? Ľahké je poučovať a moralizovať. Ľahké je farárom kázať, rodičom napomínať... Lenže všetci poznáme ono príslovie, že niekto „vodu káže, víno pije.“ Niekedy naše kázanie či výchova neprinášajú výsledky, pretože sami nežijeme to, čo hlásame. Poznáme to: Kňaz vyjde pred kostol po tom, čo hlásal Krista, svätosť, lásku dokonalosť – a je z neho zrazu obyčajný svetský človek, možno dobrý a príjemný, ale necítiť z neho auru Božieho muža a s ľuďmi pred kostolom už hovorí o všetkom inom okrem Boha – veď už o ňom „dost hovorili“ v kostole, „splnili si“, čo bolo treba a teraz sa už zase môžu venovať inému, nie? Alebo rodičia, ktorí učia dieťa katechizmus o dôležitosti sv. omše a sv. prijímania – ale sami do kostola nechodia a ak, tak bez sv. prijímania. Ako by bolo možné niečomu takému uveriť? Biskup Hemmerle z Cách hovorí: „Ak sa ma ako biskupa pýtate, ako sa má moja diecéza obnoviť, potom vám musím povedať, že ja, ako biskup, sa musím na mieste stať svätým!“ Ak hlásame Život, musíme naozaj žiť. Ak hlásame radosť Evanjelia, musíme jej byť plní. A ak pozývame k svätosti, musíme sami sväto žiť, aby bolo vidieť, že je to naozaj sloboda a nie bremeno!

02

Barak zvolal Zabulona a Neftaliho (do Kadesa) a vytiahol za ním desaťtisíc mužov. Išla s ním aj Debora. Kenejec Heber sa kedysi oddelil od ostatných Kenejcov, synov Mojžišovho svokra Hobaba, a postavil si stan až k dubine Senim pri Kadese. Tu oznámili Sisarovi, že Abinoemov syn Barak vytiahol na vrch Tábor. Nato Sisara zvolal

všetky svoje bojové vozy, deväťsto železných vozov, a všetko mužstvo, ktorému velil, z pohanského Haroseta k potoku Kišonu. Tu povedala Debora Barakovi: "Hor'sa! Lebo toto je deň, keď Pán vydá Sisaru do tvojej ruky. Či nepôjde sám Pán pred tebou?" Barak teda zostúpil z vrchu Tábor a desattisíc mužov za ním. A Pán uviedol do zmlúky Sisaru, všetky jeho bojové vozy a všetko jeho vojsko (mečom) pred Barakom. Sisara zoskočil z voza a utekal peši. Ale Barak prenasledoval vozy a vojsko až do pohanského Haroseta, a tak celé Sisarovo vojsko padlo ostrým meča. Neostal ani jediný. Bol totiž mier medzi asorským kráľom Jabinom a medzi domom Kenejcu Hebera. Sisara utekal peši ku stanu manželky Kenejca Hebera Jahel. – Bol totiž mier medzi asorským kráľom Jabinom a medzi domom Kenejca Hebera. Jahel vyšla Sisarovi v ústrety a prihovorela sa mu: "Vojdi, môj pane vojsko ku mne! Neboj sa!" Vošiel teda k nej do stanu a zakryla ho prikrývkou. Požiadal ju: "Daj sa mi napiť trochu vody, lebo som smädný." Potom jej povedal: "Postav sa ku vchodu do stanu! Keď niekto príde a opýta sa ťa: "Je tu voľakto?" - odpovieš: "Nie je!" Tu Heberova manželka Jahel vzala stanovú kolík, do ruky vzala kladivo, potichu vošla k nemu a vrazila mu kolík do slúch tak, že prenikol až do zeme – od únavy totiž zaspal. – A tak zomrel. Ako Barak prenasledoval Sisaru, vyšla mu v ústrety Jahel a povedala mu: "Pod', ukážem ti muža, ktorého hľadáš!" Vošiel teda k nej a hľa, Sisara ležal mŕtvy a kolík mal v sluchách. Tak Boh v ten deň uponičil kanaánskeho kráľa Jabina pred Izraelovými synmi. A ruka Izraelových synov čoraz tvrdsie doliehala na kanaánskeho kráľa Jabina, až kanaánskeho kráľa Jabina zničili. (Sdc 4, 10-24)

Písmo hovorí, „Zlorečený je muž, ktorý dôveruje v človeka a telo urobil svojou oporou, ale od Pána sa mu srdce vzdialilo. Požehnaný je muž, ktorý dôveruje v Pána, Pán bude jeho nádejou. Je ako strom, zasadený pri vode, čo si vystiera k potoku korene, nebojí sa, keď prichádza horúčosť, lístie mu ostáva zelené. V

suchom roku nemá starosti a neprestáva rodiť ovocie“ (Jer 17, 5.7-8). Sisara je akoby zástupcom všetkých tých, ktorí sa spoliehajú na ľudí, na svet, na pozemský život a v tomto hľadajú svoje naplnenie a istotu. Lenže keď sa pozrieme na ľudské dejiny či na dejiny svoje vlastné, celkom výstižne ich môžeme zhrnúť do slov kedysi ruského premiéra Viktora Stepanoviča Černomyrdina: „Chceli sme to čo najlepšie, a dopadlo to ako vždy.“ Veď aj keby všetci ľudia boli dobrí a svet spravodlivý a bez zla, aj tak nás nakoniec všetko toto zradí, pretože žiaden človek, ani ten najlepší, nám nikdy nenahradí Boha a ani ten najdokonalejší svet nikdy nenahradí Nebo. Preto „zlorečený človek“, ktorý svoju nádej vkladá do čohokoľvek iného okrem Boha. A požehnaný, kto ako Barak dôveruje nie „telu“, ale Bohu!

03

V ten deň Debora a Abinoemov syn Barak spievali: "Za to, že išli v čele Izraela vodcovia, za to, že ľud prejavoval ochotu: chváľte Pána! Počúvajte, králi, napnite sluch, vodcovia! Ja by som rada Pánovi, ja by som spievať rada, rada by som hrať Pánovi, Izraelovmu Bohu. Pane, keď si vyšiel zo Seira, keď si kráčal z polí edomských, zem sa otriasala, nebo lialo, mraky cedili vodu. Vrchy sa knísali pred Pánom, Sinaj pred Pánom, Izraelovým Bohom. Za čias Anatovho syna Samgara, za čias Jahel boli opustené cesty; tí, čo chodievali chodničkami, uhýbali na klúkaté cesty. Zmizol vodca v Izraeli zmizol, dokiaľ som nepovstala ja, Debora, nepovstala sťa matka v Izraeli. Vyhľadával nových bohov, zápäť v bránach vojna. Nebolo zrieť ani štítu, ani kopije medzi štyridsiatimi tisícmi Izraela. Vodcom Izraela patrí moja chvála i tým, čo sa ukázali ochotnými v ľude: chváľte Pána! (Sdc 5, 1-9)

Na konci dňa Debora a Barak spievajú veľkú a celkom známú tzv. Deborinu pieseň, oslavný hymnus na Boha – v ktorom ale súčasne ďakujú aj ľuďom a vzdávajú za nich vďaky. Nie za ich silu, ale za to, že prejavili ochotu. Že sa rozhodli pridať a zapojiť do Pánovho boja.

Katechizmus hovorí, že „je človek stvorený na Boží obraz, má dôstojnosť osoby: nie je len niečím, ale niekým. Je schopný poznať seba, byť pánom seba samého, slobodne sa dávať a vstupovať do spoločenstva s inými osobami. Milosťou je povolaný k zmluve so svojim Stvoriteľom, aby mu dal odpoveď viery a lásky, ktorú nik iný nemôže dať namiesto neho“ (KKC 357). Vďaka tomu ako jediní na zemi môžeme byť čímisi obrovským: partnermi a spolupracovníkmi Boha, ako znova vysvetľuje Katechizmus, že „Boh ľuďom dáva aj schopnosť slobodne mať účasť na jeho prozreteľnosti, keď im zveruje zodpovednú úlohu „podmaniť si“ zem a ovládať ju. Boh takto uschopňuje ľudí, aby boli rozumnými a slobodnými príčinami, aby dopĺňali dielo stvorenia a zdokonaľovali jeho súlad pre svoje dobro a pre dobro blížnych. Ľudia často nevedome spolupracujú s Božou vôľou, no môžu sa aj vedome zapojiť do Božieho plánu svojimi skutkami, svojimi modlitbami, ale aj svojím utrpením. Tak sa naplno stávajú spolupracovníkmi Boha a jeho kráľovstva“ (KKC 307). Všimnime si, že práve týmto partnerstvom, touto spoluprácou na Božom Diele Stvoriteľa a Spasiteľa sa stávame súčasťou Božieho Kráľovstva! A isto nás to neprekvapuje, veď Nebo, do ktorého sme povolaní, spočíva v účasti na Božom blaženom živote (KKC 1). A čo iné je život, než pohyb, než konanie? Mŕtvola sa nehýbe a nekoná, ale čo je živé, pohybuje sa a koná! Účasť na Diele nášho Otca-Stvoriteľa i nášho Brata-Spasiteľa, ku ktorej sme ako kresťania boli prizvaní, tak nie je len nejaká „povinnosť“, ktorá by v Nebi skončila a za ktorú by sme v Nebi dostali nejakú odmenu. Nie. Je to sama podstata Neba, účasť na Živote Boha! Sv. Terezka z Lisieux hovorila, že keď odíde z tohto sveta, v Nebi bude tráviť čas ešte intenzívnejšou prácou na spásu sveta – lebo ako vraví Ježiš, „môj Otec pracuje doteraz, aj ja pracujem“ (Jn 5, 17).

04

Keď Izraelovi synovia opäť robili, čo je zlé v Pánových očiach, vydal ich Pán do ruky Madiánčanov na sedem rokov. Madiánska ruka

však ťažko doliehala na Izrael. Izraelovi synovia si upravovali pred Madiánčanmi skrýše na horách, jaskyne a obranné úkryty. Stávalo sa, že keď Izraeliti zasiali, došli Madiánčania, Amalekiti a synovia východu a vystupovali proti nim. Utáborili sa u nich a nivočili poľnú úrodu až po Gazu. A Izraelitom nenechali nič na živobytie, ani ovce, hovädzí dobytok a osly. Prichádzali totiž so svojimi stádami a stanmi. Dohrnuli sa ako húf kobyliiek. Koľko ich bývalo, aj ich tiav, to sa nedalo ani len spočítať. Nastahovali sa do krajiny, aby ju spustošili. Keď už bol Izrael od Madiánčanov veľmi zbiedený, volali Izraelovi synovia k Pánovi. Keď tak Izraelovi synovia volali pre Madiánčanov k Pánovi, Pán poslal Izraelovým synom muža, proroka, ktorý im povedal: "Toto hovorí Pán, Izraelov Boh: Ja som vás vyviedol z Egypta, vytiahol som vás z otrokárne, vyslobodil som vás z ruky Egyptanov a z ruky všetkých vašich utláčateľov, vypudil som ich pred vami a dal som vám ich krajinu. Prízvukoval som vám: "Ja som Pán, váš Boh! Neuctievajte bohov Amorejčanov, v ktorých krajine bývate!" Ale vy ste neposlúchli môj hlas." (Sdc 6, 1-10)

Ľudia sa nemenia. Tento príbeh by sme mohli opakovať znova a znova aj dnes: Ľudia žijú bez Boha. Niektorí úplne, niektorí sa k tomu pomodlia a niektorí dokonca popri tom prídu aj do kostola. Ale inak si žijú po svojom, nie podľa Boha, a ani jedných to netrápi. Potom prídu zlé veci. Alkohol v rodine, rozpad manželstva, domáce násilie, vyhorenie a smútok, prídu choroby, niekto stratí zamestnanie,... v spoločnosti príde zlá vláda, dookola sa zbiera vojna, teroristi a diktátori vraždia ľudí, chamtivci bohatnú, lotri kradnú, hospodárstvo upadá,... Ľudia volajú k Bohu, pýtajú sa, Pane, Bože, prečo? Prečo toto dopúšťaš? Prečo nás nechrániš? Prečo sa o nás nestaráš – aby sme mohli aj naďalej žiť bez Teba, proti Tebe a nie podľa Teba (patrilo by sa dodať, aj keď nahlas to, samozrejme, nepovedia). A Boh im odpovie – presne ako onen prorok v závere: Veď „oznámi ti, človeče, čo je dobré a čo žiada Pán od teba: iba zachovávať právo, milovať milosrdenstvo a

pokorne chodiť so svojím Bohom“ (Mich 6, 8)! A tu sa začnú ľudia vyhovárať: Vieš, Bože, ale dnes to už nejde... je iná doba... sme hrozne preťažení otročením svetu a žítím bez Teba... a je to pre nás príťažké...a nedalo by sa to nejako inak, nejako „zmeniť aj tvoje sľuby a vykoreniť tvoje dedičstvo“ (Est 14, 9), aby sme nemuseli meniť

svoje zlé cesty a obrátiť sa? Nemohol by si nám prosto iba robiť sluhu a bodyguarda? A Boh vždy odpovie to isté: Ak chceš žiť so Mnou, musíš žiť so Mnou, inak to nejde. Ak chceš kráčať so Mnou, musíš kráčať so Mnou, inak to nejde. Musíš si vybrať!

	Čičava	Komárany	Merník
Po	Svätý hieromučeník Eusebios, samosatský biskup		
22.6.		18.00 +Jozef, Andrej, Lýdia (r.Nabožná)	
Ut	Svätá mučenica Agripína		
23.6.			18.00 +Ján (r.Pavučková)
St	Narodenie proroka, predchodcu a křtiteľa Jána		Odporúčany sviatok Myrovanie
24.6.	18.00 *ZBP Jana, Gabriel (r.Tkáčová)	16.30 +Ján (r.Tarkaničová)	
Št	Svätá prepodobná mučenica Febrónia		
25.6.		18.00 +Ján (r.Kľučarová) + panychýda	
Pi	Prepodobný otec Dávid zo Solúna		Zdržanlivosť od mäsa
	16.30 spoveď pred odpustom 18.00 +Mária, Bartolomej (r.Janočková) s o. Leom Lizákom Sviatosť pomazania chorých		
26.6.			
So	Prepodobný otec Samson Pohostinný		
27.6.		18.30 *ZBP Beáta (r.Ihnatová)	17.00 * za farnosť
Ne	Piata nedela po Päťdesiatnici Farská odpustová slávnosť svätých Kozmu a Damiána v Čičave Kazateľ: mitr. prot. Jaroslav Pasok, súdny vikár Prešovskej metropolie		Myrovanie Sprievod okolo chrámu
	28.6.	9.30 Akatist požehnaní rodín 10.30 Slávnostná liturgia *ZBP Renáta (r.Nemčíková)	

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete